

بررسی الگوهای ارتباط پزشک- بیمار در درمانگاه‌های سرپایی بیمارستان خاتم الانبیاء تأیید سال ۱۳۹۳
سمیه نطاق اشتیوانی^{*}، علی عمادزاده^۲

۱- کارشناس ارشد آموزش پزشکی

۲- دبیر قطب علمی تکنولوژی آموزشی در پزشکی و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی مشهد و سرپرست کمیته پژوهشی گروه آموزش پزشکی

ارتباط مناسب بین پزشک و بیمار باعث جلب اعتماد بیماران، جلوگیری از مراجعات مکرر آن‌ها به پزشکان متفاوت یا سرگردانی آن‌ها و موجب کاهش هزینه‌ها و صرفه‌جویی در وقت می‌گردد. هدف این تحقیق تعیین الگوی غالب ارتباط پزشک و بیمار در بیماران بود. این مطالعه مقطعی توصیفی در پاییز ۲۰۱۴ می‌باشد، در این مطالعه ۳۰۶ نفر از بیمارانی که به پزشکان درمانگاه سرپایی بیمارستان خاتم الانبیاء تأیید مراجعه کرده بودند بررسی شدند. داده‌ها با پرسش‌نامه پژوهشگر ساخته شامل ۱۰ سؤال عمومی و ۱۹ سؤال نگرش‌سنجی گردآوری شد که روایی و پایایی آن قبل از جمع‌آوری داده‌ها تأیید شده بود. الگوهای ارتباط پزشک و بیمار به ترتیب فراوانی، الگوی راهنمایی- همکاری (۷۴/۵ درصد)، الگوی فعال- منفعل (۲۵/۵ درصد) و الگوی مشارکت متقابل (۰ درصد) بود. نوع الگوی ارتباط پزشک و بیمار با توجه به سطح تحصیلات و پایگاه اجتماعی تفاوت معنی‌داری را نشان داد. با توجه به کم بودن فراوانی الگوی مشارکت متقابل (مؤثرترین الگو در ارتباط پزشک و بیمار)، بنابراین افزایش آگاهی بیمار از وضعیت سلامتی خود و تشویق او برای مشارکت در روند درمان و در نتیجه افزایش مسؤلیت هر دو طرف نسبت به هدف مشترک می‌تواند ارتباط پزشک و بیمار را بر اساس الگوی مشارکت متقابل به پیش ببرد و با ایجاد اعتماد بین بیمار و پزشک، دستیابی به سلامت را تسهیل نماید.

واژگان کلیدی: ارتباط پزشک و بیمار، الگوی فعال- منفعل، الگوی راهنمایی- همکاری، الگوی مشارکت متقابل

* Email: nataghs1@mums.ac.ir